

मधु(बी)बीज पु० मधु मधुरं बी(बी)जं यस्य । दाडिमे राजनि०
 मधु(बी)बीजपूर पु० कर्म० मधुकर्कटिकायाम् राजनि० ।
 मधुव्रत पु० स्त्री० मधु तत्त्वज्ञयो ज्ञतं वतताद्युक्तनं यस्य ।
 अमरे अमरः स्त्रियां ङीष् ।
 मधुशर्करा स्त्री मधुजाता शर्करा या०त० । (चिताखण्ड)
 मधुजातशर्करायां राजनि० ।
 मधुशख पु० मधुशर्करा या०त० (मौक्त) इत्ये शब्द० ।
 मधुशिशु पु० मधुः मधुरः शिशुः । रक्तशोभाञ्जने अमरः
 मधुशेष पु० न० मधुनः शेषः छन्दसम् । चिक्यके (मौक्त) ।
 राजनि० ।
 मधुशेषी स्त्री मधुनः शेषी । मूर्ध्यायाम् अमरः ।
 मधुश्लासा स्त्री मधुन एव श्रवित्यस्मात् श्रव-अपादाने घञ् ।
 जीवन्तीइत्ये राजनि० । [इत्ये अमरः ।
 मधुष्ठील पु० मधु अढीके गर्भेऽस्य पुत्रो० । (मौक्त) शुद्धपुष्प-
 मधुसख पु० मधुशेषनस्य सखा सहचरः टप्त्वमा० । काम-
 देने मधुसारख्यादयोऽप्यत्र ।
 मधुसूदन पु० मधुं तज्जामासुरं हृदयति, मधु, जीवानां
 शुभाशुभकर्म, ज्ञानदानेन हृदयति वा हृद-ल्यु ।
 १श्रीमण्डे । "भक्तानां कर्मणां चैव हृदयान् मधुसूदनः"
 तज्जामनिरुहते । मधु माध्योक्तं हृदयति भजयति ।
 २अमरे जटा० पु० स्त्री० स्त्रियां ङीष् । मधु एव हृदयते
 मज्जते ह्युट् ङीष् । १पाठप्रीयके स्त्री हेमच० ।
 मधुसूत्रव पु० मधुनि मद्यानि स्रवन्त्यस्मात् स्रु-अप् ।
 (मौक्त) इत्ये २भोरटवतायां राजनि० । ३मधुसूत्र-
 कायां स्त्री जटा० ४जीवन्त्यां स्त्री शब्द० । ५मूर्ध्यायां
 स्त्री राजनि० । [जटाधरः ।
 मधुसूत्रवस् पु० मधु स्रति स्रु-अद्यन् । (मौक्त) इत्ये
 मधुसूत्र पु० स्त्री० मधुशर्करा स्रोतोऽस्य । १कोकिले शब्द०
 स्त्रियां ङीष् । २मधुसूत्रवति लि० स्त्रियां टाप् ।
 मधुहन् पु० मधुं तज्जामासुरं कर्मफलं वा ज्ञानद्वारा हन्ति
 हन् क्रिप् । विष्णौ ।
 मधूक न० मधु-लक इत्य धः । १वटिमधो अमरः ।
 (मौक्त) इत्ये पु० राजनि० । [अमरः । मधूकहतमप्यत्र ।
 मधूच्छिष्ट न० मधुन छन्दसमवशिष्टम् । (मौक्त) चिक्यके
 मधूपन्न पु० मधुदेवखोपन्न आन्त्र्यः । मधुरागरे जटा० ।
 मधूल पु० मधु गति का-क पुत्रो० । जलजगिरजम-
 धुहृदयोः जटा० । २मधुकर्कोष्णाम् श्यामे ३जीत-
 नके च रवी गोरा जीम् राजनि० । एतौ क

अत इत्यम् टाप् । मधूलिका मूर्ध्यायाम् अमरः ।
 मध्य पु० न० मन-यत् नस्य धः । १देहस्यावयवभेदे । (माजा)
 "मध्येन वा नेदिविचग्नमध्या" कुमारः । नन्दादौ-
 मन्दत्वशीघ्रत्वभिन्ने श्रव्यापारभेदे न० अमरः । २पूर्वापरयो-
 मयोरन्तराले ३पराङ्मुखस्यातोऽर्वाचीनायां ४सङ्ख्यायां
 न० इतत्संख्याते च । "अन्त्यं मध्यं पराङ्मुखं" बीजा०
 ज्योतिषोक्ते यद्वाचां ७गतिभेदे स्त्री तद्वति द्रव्ये पु० ।
 ८न्याये १०अन्तर्वर्तिनि च लि० शब्द० । ११मधुरपादके
 कन्दोमाले इ० र० ।

मध्यगन्ध पु० मध्ये फलमध्ये गन्धो यस्य । आकटले शब्द०
 मध्यतस् अन्त्यं मध्य+तसिच् । त्रयमापन्नमीषमन्त्रवैदके-
 मध्यशब्दस्थार्थे ।

मध्यदेश पु० कर्म० । 'हिमवद्विन्ध्ययोर्मध्यं' यत् प्राग्विनशना-
 दपि । प्रत्यगेव प्रावागाच्च मध्यदेशः प्रकीर्तित, मनूक्ते
 देशभेदे ।

मध्यदिन न० मध्यं दिनस्य एकदेशिव० । १मध्याह्ने ।
 अङ्गुक्ष० । मध्यन्दिनमप्यत्र । तत्र भवे तत्र पुष्पवति
 शब्दकवचो राजनि० ।

मध्यपञ्चमूलक न० । "महापुनर्वैरव्युत्पन्नपर्वीद्वेग व ।
 एकत्र योजितेनैव स्थानाध्यं पञ्चमूलकम्" राजनि० उक्ते
 पदार्थपञ्चके ।

मध्यपदलोपिन् पु० मध्यपदस्य लोपोऽस्त्यस्य इति । व्याक-
 रणप्रसिद्धे शाकपार्थिवादिके मध्यपदलोपयुते समासभेदे ।
 मध्यम लि० मध्ये भवः म । १मध्यमने । २सप्तस्तरमध्ये
 क्रौञ्चस्तरतल्ले १पञ्चमे स्तरे पु० अमरः ।

मध्यमपाण्डुव पु० कर्म० । अर्जुने तस्य पूर्वापरयोर्द्वयोर्द्वयो-
 र्मध्यवर्त्तित्वात् तथात्वम् । [मध्यमे दासे लघीवन्तादौ ।
 मध्यमभृतेक पु० कर्म० । 'मध्यमस्तु लघीवच' इत्युक्ते
 मध्यमलोक पु० कर्म० । पृथिव्यासु तस्याः पातालसर्ग-
 लोकयोर्मध्यवर्त्तित्वात् तथात्वम् । "मध्यमलोकपाठः"
 इति रघुः मध्यलोकोऽप्यत्र ।

मध्यमसंयह पु० कर्म० । "मेषं गन्धमाख्यानां धूपमूल-
 वाहवात् । प्रबोभनश्चाक्षपानैर्मध्यमः संयहोमतः"
 व्यासोक्ते मध्यमे स्त्रीसंयहकमे विवादभेदे ।

मध्यमसाहस न० कर्म० । "वाचःपद्मजपागानां मृदोपकर-
 पास च । एतेनैव प्रकारेण मध्यमं वाह्यं स्रतम्"
 इत्युक्ते परकीयवत्सादेर्मन्त्राजोपादिकमे वाह्यभेदे
 "व्यानां इ शते गानो प्रपन्नः साहसः स्रुतः । मध्यमः